

نقش مسولیت اجتماعي و کیفیت زندگی در پیش بینی استرس شغلي پرستاران

سیده مرضیه مجردنثر*، دکتر لیلا مقتدر،

1395-6-31

چکیده هدف: انسان عصر حاضر در جریان سازگاری با محیط اجتماعي و شغلي خود ناچار است محدودیت‌ها و فشارهایی را متحمل شود به نحوی که این فشارهای موجود در محل کار منجر به استرس شغلي کارکنان شود. این مساله کاهش کیفیت زندگی را به دنبال دارد. این پژوهش با هدف نقش نقش مسولیت اجتماعي و کیفیت زندگی در پیش بینی استرس شغلي پرستاران انجام شده است. روش: این پژوهش توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری پژوهش، تمامی پرستاران شهر رشت می باشند که تعداد آنها 420 نفر می باشد. برای انتخاب نمونه پژوهشی از روش نمونه گیری سهمیه ای استفاده شد. 194 نفر از پرستاران با توجه به شرایط ورود به پژوهش انتخاب شدند و پرسشنامه های تنش شغلي پرستاری تافت گری و اندرسون (1981)، پرسشنامه کیفیت زندگی سازمان بهداشت جهانی (1989)، پرسشنامه مسئولیت پذیری اجتماعي (2013) بر روی آنها اجرا شد. نتایج با استفاده از آزمون همبستگی پیرسون و رگرسیون چند متغیره در نرم افزار Spss19 تجزیه و تحلیل شد. یافته ها: یافته ی بدست آمده از همبستگی پیرسون نشان داد که بین مسئولیت پذیری اجتماعي و استرس شغلي رابطه منفی و معنی داری وجود دارد ($p < 0.05$). بین استرس شغلي و کیفیت زندگی رابطه معنادار نبود. نتایج تحلیل رگرسیون هم نشان داد که بین متغیرهای مسئولیت اجتماعي و کیفیت زندگی، تنها مسئولیت اجتماعي پیش بینی کننده تغییر استرس شغلي در سطح 0.05 بود. نتیجه گیری: با توجه به نتایج بدست آمده باید گفت که برای کاهش استرس شغلي، مدیران لازم است، تا محیط درونی و بیرونی حاکم بر سازمان را به گونه ای شکل دهند تا اهداف مناسب برای ارضای نیاز پرستاران را انتخاب نموده و برای ایجاد کیفیت زندگی و افزایش مسئولیت اجتماعي در پرستاران گام بردارند.

کلمات کلیدی : واژگان کلیدی: کیفیت زندگی، استرس شغلي، مسئولیت پذیری اجتماعي، پرستاران.

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها](#)